

Гра є найбільш доступним для дітей видом діяльності, способом переробки отриманих із навколишнього світу вражень, знань, тому вона відіграє велике значення у психічному розвитку дитини.

Дидактична гра належить до класу ігор з правилами. Тому дидактичну гру можна трактувати як форму навчання, де засвоєння змісту освіти під керівництвом вчителя опосередковане їхньою ігровою взаємодією і регулюється встановленими правилами.

Сучасне суспільство вимагає від початкової ланки освіти найбільш результативних методів навчання та виховання.

Дидактичні ігри, творчі завдання, творча робота учнів сприяє підвищенню ефективності навчально-виховного процесу, підтримує активний стан молодших школярів на всіх етапах навчального пізнання.

Список використаних джерел

1. Александрюк С. Дидактична гра / С. Александрюк // Початкова освіта. Методичний poradnik. – 2014. – № 10. – С. 39 – 44.
2. Бутрім В. Сюжетно-рольові ігри на уроках навчання грамоти / В. Бутрім // Початкова освіта. – 2001. – №37. – С. 10–11.
3. Галкін С. Гра – шлях до впевненості / С. Галкін // Шкільний світ. – 2004. – № 47. – С. 4 – 6.

УДК 802.0:37-5

ПАВЛИШИНЕЦЬ Я.В.

ТЕЛИЧКО Н.В.

Мукачівський державний університет, Україна

ПРОФЕСІЙНО СПРЯМОВАНА СОЦІОКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Актуальність дослідження зумовлена соціальним замовленням суспільства на підготовку перекладачів з двох ІМ (англійської і німецької) та доцільністю формування у них професійно спрямованої СКК ще до вивчення перекладацьких дисциплін, необхідністю врахування ролі психологічного фактору і стратегічних міжкультурних вмінь у формуванні СКК у майбутніх перекладачів.

Оптимальний підхід до формування СКК у МП повинен поєднувати оволодіння соціокультурними знаннями і вміннями у конкретній ІМ та загальними міжкультурними знаннями і вміннями, які необхідні учаснику і посереднику у міжкультурному спілкуванні [4, с.32].

З метою визначення особливостей формування СКК у процесі підготовки МП, було розглянуто переклад як особливий вид міжкультурної спілкування. Для досягнення комунікативної адекватності перекладу МП потрібно оволодіти СКК, що дає змогу здійснювати необхідні модифікаційні дії з матеріалом перекладу, які зумовлені існуванням лінгвоетнічного бар'єру між комунікантами. Таке розуміння перекладу і завдань його здійснення зумовлює підхід до соціокультурних вмінь, якими слід оволодіти МП: дистанціюватися від рідної культури і здійснювати контроль власної культурної детермінованості, бути чутливим до можливих культурних відмінностей, усвідомлювати існування проблемних моментів у

міжкультурній комунікації, передбачати і компенсувати міжкультурні непорозуміння, порівнювати феномени у іноземній мові і рідній культурі у відповідності до конкретної ситуації і комунікативної мети [1, с.25].

Під час одночасного вивчення студентами двох ІМ можна прогнозувати позитивний ефект у формуванні СКК: у процесі моделювання на заняттях міжкультурної комунікації, в якій беруть участь більша кількість культур, виникає більше практичних можливостей для рефлексії міжкультурних знань і здобуття міжкультурних стратегій. Робота з двома ІМ дає змогу уникнути кліше і стереотипів внаслідок перенесення культуродетермінованих лексичних значень і норм мовленнєвої поведінки з культур першої ІМ на інші ІМ [3, с.13].

Важливу роль у процесі розкриття іноземної культури та у міжкультурній комунікації відіграють психологічні процеси. Формування СКК неможливе без процесів усвідомлення взаємозв'язку мови і культури, взаємовпливу рідної мови та іноземної мови у процесі міжкультурного спілкування і чутливості щодо можливих результатів такого взаємовпливу. У процесі розвитку соціокультурного усвідомлення і чутливості формується психологічна готовність студентів до міжкультурного спілкування і до вирішення професійних завдань перекладача. Одним з ефективних засобів формування СКК є рефлексія. Процес рефлексії спрямований на осмислення студентами у процесі вивчення ІМ власного сприймання і розуміння культур цієї ІМ та власної поведінки у міжкультурному спілкуванні, а також законів, за якими відбуваються ці дії. Рефлексія можлива на основі аналізу і усвідомлення студентами виконаних раніше дій і отриманих продуктів діяльності. Застосування рефлексії відкриває нові можливості не лише для навчання міжкультурного спілкування, але й для контролю сформованості соціокультурних знань, навичок і вмінь. У тих випадках, коли виникають значні труднощі у визначенні рівня сформованості у студентів СКК і коли не вдається застосувати традиційні методи контролю, таким методом може стати рефлексія з боку студентів їхнього вміння розуміти іншу культуру і готовності до міжкультурного спілкування [2, с.61].

При цьому акцент у процесі формування СКК повинен робитися на процесах усвідомлення студентами взаємозалежності мови і культури, взаємовпливу рідної та іноземних мов і культур у міжкультурному спілкуванні та на розвитку їхньої чутливості до такої взаємодії. Для позначення вищевказаних процесів було запропоновано термін «СКС», до складу якого входять поняття «соціокультурне усвідомлення» і «соціокультурна чутливість». Отже, наш підхід до формування СКК у МП полягає у розвитку їхньої СКС, тобто: в усвідомленні студентами факту взаємозалежності мови і культури, взаємовпливу рідної та іноземних мов і культур у процесі комунікації, а також у розвитку їхньої чутливості до можливих результатів такого взаємовпливу та існуючих соціокультурних відмінностей.

Список використаних джерел

1. Голуб І. Ю. Можливості адаптації підручників з іноземної мови для соціокультурної сенсibilізації студентів / І. Ю. Голуб // Вісник Харк. нац. ун-ту ім. В.Н.Каразіна. – Харків, 2009. – № 838. – С. 110–116.

2. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: підручник / колектив авторів під кер. С. Ю. Ніколаєвої – К.: Ленвіт, 1999. – 320 с
2. Скляренко Н. К. Сучасні вимоги до вправ для формування іншомовних мовленнєвих навичок і вмій / Н. К. Скляренко // Іноземні мови. – 1999. – № 3. – С. 3–7.
3. Рудіна, М. В. Модель професійного зростання молодого вчителя англійської мови / Марина Володимирівна Рудіна // Наукові праці Чорноморського державного університету ім. П. Могили. Сер.: Педагогіка. – 2009. – Т. 108, Вип. 95. – С. 161–165.

УДК 37.018.26; 373.3.011.3-052:3373.3.011.3-052:3

ПАУК І.В.,
ТОВКАНЕЦЬ Г.В.
Мукачівський державний університет

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БАТЬКІВ ЗА ВИХОВАННЯ ДИТИНИ ЯК СУСПІЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА: ЗАКОНОДАВЧИЙ АСПЕКТ

Повноцінне виховання дитини можливе тільки за умов рівноправних відносин та спільних зусиль педагогів і батьків. Ця взаємодія здійснюється у важливі для дитини роки, коли закладаються основи формування особистості. «Освіта покликана виробити стійкий імунітет громадянського суспільства до світоглядної безпорадності, підготувати світобачення поколінь, щоб уникнути як стихії агресивної політизації, так і суспільно-особистісної індиферентності» [1, с. 8]. Повноцінне ж національне виховання має дати родина, вона мусить стати головним інститутом виховання. А звідси виходить, що і суспільство, і держава повинні сприяти зміцненню її. Матеріальна підтримка сім'ї, забезпечення умов для її духовного відродження – це завдання, які має розв'язувати держава. В основу національного виховання мають бути покладені принципи єдності сім'ї і школи, наступності та спадкоємності поколінь, прищеплення поваги до батьків, жінки-матері; організації родинного виховання та освіти. Головним завданням школи та батьків є виховання громадянина, носія національних цінностей, загальнолюдських, наукових, філософських, релігійних надбань, особистості, яка живе в гармонії з собою, здатна до самовизначення і самореалізації. Національна школа сприяє вихованню підростаючого покоління патріотами своєї держави в дусі толерантності, поваги до інших народів, культур, згуртованих дружбою, спільними інтересами [2].

Закон України «Про освіту» (2017) визначає права та відповідальність батьків за розвиток дитини (Стаття 55). Зокрема в Законі підкреслюється, що виховання в сім'ї є першоосновою розвитку дитини як особистості; на кожного з батьків покладається однакова відповідальність за виховання, навчання і розвиток дитини; батьки та особи, які їх замінюють, зобов'язані:

– виховувати у дітей повагу до гідності, прав, свобод і законних інтересів людини, законів та етичних норм, відповідальне ставлення до власного здоров'я, здоров'я оточуючих і довкілля;

– сприяти виконанню дитиною освітньої програми та досягненню дитиною передбачених нею результатів навчання;

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>